

Сахаровъ.

Националнитъ ни аспирации и Санстефанския договоръ.

Народа ще шамрижи на своето величие!

Когато Христосъ издъхна на кръста, лобното място потъмня, за да освети свѣта; когато България се подложи на агонията ѝ, за да убие враговетъ си и за да постигне своитъ национални аспирации и то немалко, защото иначе тя може да се обезцвѣти. За равновѣсието и мира на Балканитъ желанията на България трѣбва да бъдатъ удовлетворени, защото не тя трѣбва да дири чуждата помощъ, а съюзницитъ ѝ и извъншницитъ — нашата. И ако българскиятъ малкъ, но мощенъ народъ не застане на страната на своитъ врагове, които днесъ сѫ и германски врагове, за да не позволи, нито на Гърция, нито на Ромжия да дѣйствуватъ свободно, то той трѣбва да стои това само и само, за да не стане жертва на новъ комплотъ, какъвто го сполѣте прѣзъ балканската война, слѣдъ като положи всичкитъ си усилия и пролѣ потоци кръвъ за извоюване цѣлия Балкански вѣвъ за благо на балканскитъ народи.

Ако въ отговоръ на категоричната Сазонова декларация, прѣдвяна отъ князъ Трубенкой чрѣзъ новата руска формула, Сърбия се съгласява на принципъ да направи отстъпки на България, като послѣдната окупира земитъ до Вардаръ; ако слѣдъ падането на Варшава Ромжия би имала дървоствата да заплыва България съ новъ походъ до София, въ случай че България напусне неуправителта си срѣщу компенсации за смѣтка на балканскитъ държави; ако Гърция се съгласи да отстъпи отъ Македония на България подъ натиска на силитъ отъ съглашенито; ако и най-сетнѣ се сключи съюзъ между Турция и България — пита се: възможно ли е това да се дѣйствува по миролюбива дипломатическа редъ за ревизиране на цариградския и букурещкия договори, за да може българскиятъ народъ да защити националнитъ си идеали, неотмѣнитъ си права и свобода? — Не: ние трѣбва да бъдемъ готови, защото изпуснатитъ моменти на народитъ, както и въ живота на отдѣлния индивидъ, донасятъ нещастие за прѣзъ цѣль животъ.

Безспорно, че работящитъ слоеве и класи на българския народъ продължаватъ да прозиратъ въ строгия ни неутралитетъ и миролюбивата политика на правителството инстинктивнитъ спасителенъ пѣтъ.

Но днесъ, когато рехолтата е привършена, когато турско-българскитъ отношения се затвърдяватъ по начинъ, който се счита като повече отъ задоволителенъ, желателно е да се знае: какъвъ ще бѣде бѣдѣщиятъ неутралитетъ на България или въ какво собствено ще се различава той отъ досегашния такъвъ и какъ чрѣзъ него ще могатъ да се задоволятъ българскитъ искания въ Македония и Добруджа, където никой не би отказалъ, че тупти българско сърдце.

— Пломбѣриятъ германска система на войане, гражданитъ усилия на съюзнитъ цен-

трални европейски сили, и въ-обще, неуспѣхитъ на съглашенито диктуватъ на България да държи най-малко на благо склопенъ неутралитетъ къмъ Германия, Австро-Унгария и Турция.

Но същеврѣменно не трѣбва да се изпуска изъ прѣдъ видъ кампанията срѣщу България и нейното правителство, които продължава да се засилва отъ нашитъ събди-извъншници; ако тѣмъ не е угодно да държатъ смѣтка за послѣдствитая отъ всевъзможнитъ прѣдизвикателства, не е България, която ще бѣде виновницата за евентуалнитъ осложнения.

Дѣйствително, сегашната омаза между народитъ, която сега терзае Европа, е крайно злощастие и е симптомъ на едно голѣмо назадничаво движение, но откукъ слѣдва ли, че България, сегашното българско правителство на г. д-ръ Радославова, трѣбва да се ръководи единствено отъ морални, а не по политически съображения и мотиви?

Морално е да вървимъ съ Русия противъ Турция, и да не забравяме никога слѣдната максима отъ височайшия манифестъ отъ 12. IV 1877 г. на всеросийскитъ императоръ и самодержецъ **АЛЕКСАНДРЪ II**, царь польскій, великій князь финляндскій и прочая и прочая:

„Желание улучшить и обезвѣститъ положение угнетеннаго Християнскаго населения Турци раздѣлялъ съ Нами и весь Русскій народъ, нинѣ выражающей готовность свою на новыя жертвы для облегченія участи Християнъ Балканскаго Полуострова.“

Но сега, когато трѣбва да се ръководимъ отъ мотиви отъ политическо естество, и при сегашната организация на свѣта, какъ е морално за българгарскитъ национални аспирации ако България върви съ централнитъ европейски сили и въ съюзъ съ Турция, за да се унищожи Берлинския договоръ, чрѣзъ който се посѣхва въ изобилне смѣната на крамолитъ между българи, сърби, ромжии и гърци; сега, когато и Съръ Едуардъ Грей с е мѣчи да възобнови Санстефанския договоръ, наложень отъ Русия на Турция слѣдъ война-прѣзъ 1877 г., споредъ който, като се удовлетворяваха достатъчно балканскитъ държави, България се простираше отъ долинитъ на Марица и Еркене до Охридското езеро и Прѣсна, на сѣверъ отъ областта на планината Пиндъ съ всички територии, населени отъ българското племе — ние заключаваме: България трѣбва да е будна, защото въ дълбочината на съвѣстѣта на всѣки гражданинъ — голѣмъ или малкъ — има едно чувство високо, необходимо, то е чувството на доброто, на правото, на жертвуването за свободата“.

Четете доточера в. „ДУМА“, „ЗАРЯ“ и „УТРО.“

Радославовъ за национал. обединение.

СОФИЯ, 17 юлий. На зададения въпросъ: Ако всички усилия по доброволенъ начинъ да ни се възвѣрнатъ отнетитъ въ Букурещъ права пропаднатъ, какво ще прави по-нататкъ българското правителство — м-ръ прѣдсед. д-ръ Радославовъ заявилъ:

„Ние ще изпълнѣмъ своя дългъ до край, като дадемъ да се разбере, че ние сме противъ излишни жертви, които сѣкомо могатъ да ни струватъ. Слѣдъ това правителството отново ще осмислѣви положението и ще рѣши да-ли и ние да се намѣсимъ въ войната или не. Обаче, когато и послѣднитъ усилия за едно миролюбиво разбирателство пропаднатъ и когато успѣхътъ на българското дѣло бѣде обезаченъ, България ще трѣбва да извоюва своето обединение ЧРѢЗЪ СИЛАТА НА ОРЪЖИЕТО.

Всички шансове за разрѣшенне съществующитъ спорове по миролюбивъ начинъ не сѫ изгубени; напротивъ, има изгледи, че желанието на българското правителство да осуети проливането на още кръвъ ще се прѣдѣни достатъчно отъ отговорнитъ фактори и то въ всѣки моментъ е прѣдпочитало да бѣждатъ удовлетворени законнитъ български претенции, отколкото да стане причина за едно ново кръвопролитие.

Отговорътъ на съглашенито.

СОФИЯ, 17 юли. Отговорътъ на държавитъ отъ 4-то съглашение по българската нота отъ 2-й мин. м. юни въ по голѣмата си частъ е вече изработенъ. За днесъ се рѣшава получаването на едно извѣстие отъ Нишъ, което, по всѣка вѣроятностъ, ще съдържа рѣшителната дума на сръбското правителство по размѣра на отстъпнитъ въ полза на България.

Отъ това извѣстие ще зависи да-ли отговорътъ ще бѣде връченъ още утрѣ, или да бѣде забавенъ съ още нѣколко дни.

БАЛКАНСКИЯТЪ БЛОКЪ.

АТИНА, 16 юли. М-ръ-прѣдседателтъ Гунарисъ заявилъ на прѣдставителъ на печата, че 4-то съглашение прави немислими усилия, за да възстанови балканския съюзъ само, за да задоволи българскитъ аспирации.

Англия, Франция и Русия — заяви Гунарисъ — дебатъ момента да ревизиратъ букурещкия договоръ въ ущрѣбъ на Гърция. Азъ зная сега какво искатъ силитъ отъ наше отечество сега не става дума за Кавала за Сарашабанъ, а за Солунъ и цѣла Македония.

Кралъ Константинъ е прѣдвидѣлъ това още отъ първия моментъ. Въ единъ министерскитъ свѣтъ той ни декларира. Невъзможно е България да се задоволи съ Кавала; тя иска цѣла Македония. Българитъ искатъ най-малко да сѫ прѣдъ портитъ на Солунъ. Какво притежаваха тѣ прѣди втората война? Не-ли тѣ отлагатъ да заминатъ за Петроградъ? На ли тѣ започнаха войната срѣщу съюзницитъ си, за да взематъ Солунъ?

Азъ никога нѣма да забравя това и за закритата инте-реситъ на отечеството ще пожертвувамъ всичко, но нѣма да стана авторъ на една катастрофа на моятъ държавя.

И Ромжия отетжва на България . . .

СОФИЯ, 17 юли. Единъ дипломатъ е заявилъ, че въпросътъ за отстъпнитъ на Ромжия въ полза на България е въпросъ по принципъ разрѣшенъ. Ромжнско-то правителство, което се е съгласило за публикуване на въпросния меморандумъ, се ръководи отъ желанието да подговори общественото мнѣние за окончателното уреждане на ромжнско-българскитъ отношения, което ще стане съ една нова ректификация на границата.

АТИНА, 16 юлий. Тукъ сѫ получени свѣдения, че Англия е започнала да губи търпение; поради безуспѣшния резултатъ на усилията да се постигне едно разбирателство между България и Сърбия. И Англия щѣла да се намѣси да застави Сърбия да не прѣчи съ своитъ отстъпки на България на общата науза на съюзницитъ.

100,000 италиянци убити и ранени.

ВИЕНА, 16 юли. (Официална). На италиянския воененъ театръ източението на италиянитъ се почувствува вече при едно нападение срѣщу Дебордо. Въ първото сражение при Ноде испрѣятелтъ прѣтърпѣ плененъ неуспѣхъ. Сега неговиятъ неуспѣхъ е още по-голѣмъ. При опита да прѣмине Монто Себатино и крайбрѣжнито испрѣятелтъ прѣтърпѣ загуби, възламзачи близо на 100,000.

Съглашенито

и националнитъ ни идеали. СОФИЯ, 17 юли. Ето какво е заявилъ единъ чуждъ дипломатъ върху отговора на съглашенито:

„Прѣдложенията, които ще направятъ силитъ отъ 4-то съглашение на България, за намѣсата ѝ въ войната, сѫ несигурни, защото сѫ свързани съ много условия, които никога не биха задоволити България. Което и правителството да е на властъ ще разбере, че прѣдложенията на 4-то съглашение съвсѣмъ не даватъ гаранция, че българскитъ национални идеали ще се осмислѣвятъ, а ко България се намѣси на страната на Съглашенито.

Силитъ отъ 4-то съглашение въ своитъ прѣдложения къмъ България заявяватъ, че тя ще получи компенсациитъ си, за които претендира, ако бѣждатъ удовлетворени справедливо териториално и Сърция и Гърция. По въпроса за отстъпането Кавала на България, съглашенито заяви, че този градъ ще се отстъпи на послѣдната при условие, че гринкитъ претенции въ Мала-Азия ще бѣждатъ удовлетворени и че и България ще съдѣйствува за това. Но нищо не се говори за хинтерланда на Кавала въ случай, че България получи този градъ.

Българското правителство свѣща непълнотитъ въ прѣдложенията на 4-то съглашение и даде единъ отговоръ, който е много на мѣстото и отъ гледнито за запаване българскитъ интереси. Българското правителство въ своя отговоръ на прѣдложенията на съглашенито заявило, че прѣди да пристъпи къмъ разглеждане направенитъ прѣдложения, иска да узнае точно територитъ, който ще получи Сърбия въ Босна и Херцеговина и въ Адриатическото море, както и територитъ, които ще се дадатъ на Гърция въ Мала-Азия.

Споредъ менъ този отговоръ на Българското правителство бави отговора на съглашенито. Послѣдното се намира въ невъзможностъ да опрѣдѣли точно кои територии ще получи Сърбия къмъ Адриатическото море, понеже сръбскитъ претенции по отношение на този въпросъ сѫ много голѣми. И ако съглашенито още сега каже, че ги счита прѣкомѣрни; това ще прѣдизвика негодование въ Сърбия.

Отъ друга страна, ако съглашенито удовлетвори сръбскитъ искания, то Италия нѣма да може да остане безучастна зрителка за едно таква разрѣшение на въпроса за владѣнието на Адриатическия брѣгъ и отношенията между Сърбия и Италия, въ такъвъ случай тѣ могатъ да се влошатъ и да се достигне до въоръженъ конфликтъ.

Понастоящемъ силитъ отъ тройното съглашение водятъ прѣговори съ Италия по въпроса за територитъ, които Сърбия ще получи по Адриатическия брѣгъ. Изходътъ на тѣзи прѣговори ще ускори или ще забави връчването отговора на съглашенито по българската нота отъ 2 мин. мѣсець. **МОГОЗИНЪ „МАЛКА ПЕЧАЛБА“** си остава и за напрѣдъ въ малкия магазинъ за да му сѫ малки разноски и за да продава ефтино.

Европейската война

ПОЛОЖЕНИЕТО

на източния боен театър.

Стремлението на германците, за да свършат колкото е възможно по-скоро една от най-тежките операции на източния боен театър, не се спира прѣд никакви най-сериозни и най-тежки жертви, още повече, като виждат, че руското съпротивление е много отчаяно и рѣшително.

За австро-германците, завладяването на Варшава и Ивангород е въпрос на живот и смърт. Колкото по дълго връме остават тѣзи крѣпости въ руски рѣци, толкова австро-германските войски отиват към отслабване и може би към поражение въ тази грандиозна война.

Падането, обаче на тѣзи крѣпости, ще ги направи за момент стопани на положението на източния боен театър, защото съ падането им, тѣ ще владѣят пълната линия по Висла, която е тѣй силно укрѣпена и защищавана от русите.

Съ завладяването на тази от голѣмо значение линия за защита, австро-германците ще могат да развият по-нататъшните си операции за завладяване и на втората руска защителна линия, която се състои от крѣпостите Ковель-Брест-Литовск-Гродно и Ковно, или да се укрѣпят въ дефанзива по р. Висла, за да прѣдприемат офанзива на западния боен театър съ войски, прѣнесени от този фронт. Въ послѣден случай, тѣ могат да продължат операцията си въ Курландия и Галиция, където русите сж останали още въ владѣние.

До тогава, обаче, австро-германските войски трѣбва да изнесат голѣми усилия и жертви, които не ще могат да се прѣмѣтнат, защото русите отстъпват територията си крачка по крачка.

Ето защо германците употребяват усилия въ Полша да завладѣят линията по Висла и Наревъ, за да не би по нѣкой начин да одари частъ на една генерална офанзива от франко-англизани, срѣщу която въслѣдствие отслабване на войските им въ бовете на тази офанзива.

Такава е сега перспективата на два бойни театри.

Американска наивност.

КОПЕНХАГЕНЪ, 16 юлий. Царятъ на търговците — Меркантъ Кингъ — Ионъ Ванамехеръ се занимава съ идеята, какъ да се започнат прѣговори за миръ, който да тури край на войната.

И резултата до който достигат, е чисто американски.

Ванамехеръ мисли, че единствената прѣчка за мира е белгийския въпрос.

Той прѣлага да се образува единъ консорциумъ, единъ трустъ, който да откупи Белгия отъ германците и да я повери на белгийците.

Въ манифеста си, отиравенъ къмъ американските милиардери Ванамехеръ се заклъжава прѣвъ да внесе за тази цѣль 480 милиона фр.

Американската преса сериозно се занимава съ тази идея, като възлага голѣма надежда на американските богаташи, че тѣ могат да събератъ нужната сума за откупването на Белгия отъ германците, и че т о з и „трустъ за миръ“ ще може да убѣди европейските дипломати се присѣдинятъ къмъ прѣговори за миръ.

Съединенитѣ Щати

ще обявятъ война на Германия.

БУКУРЕЩЪ, 16 юлий. Изглежда, че сме въ навечерието на една война между Съединенитѣ Щати и Германия. Отъ австро-германски източникъ се съобщава и комитиратъ единъ жестъ на Брианъ, който ако не знаеше, че Съедин. Щати се готвят да обявятъ война на Германия, нѣмаше да го направи.

Ето телеграмата: **ВИЕНА, 16 юлий.** Телеграфиратъ отъ Санъ-Франциско, че Брианъ бившъ министър на Съединенитѣ Щати, е отправилъ единъ апелъ къмъ американския народъ, въ който казва, че Съединенитѣ Щати нѣмаатъ никакво право да обявятъ война на Германия или на друга коя и да е европейска държава.

Герм. нѣма нужда отъ Ромжния

Декларацията на „Берлинскъ Тагеблатъ“.

В. „Берлинскъ Тагеблатъ“, като разглежда извѣстенето на Асквитъ, английски прѣвъ м-ръ, че има нужда отъ пари за новите съюзници, които на скоро ще влѣзатъ въ акция, идва до заключение, че англ. прѣвъ м-ръ прави илюзия на Ромжния.

Прѣговоритѣ между Германия и Ромжия, които иматъ сждбата на вагонитѣ за прѣнасяние муниции за Турция: не сж напреднали нито една крачка.

И послѣдното на принц Холенде у когото си, — Краля, не донесе никаква промяна.

Трѣбва да се знае, прибавя вѣстника, че Германия нѣма никаква нужда отъ Ромжия, и че една политика на споразумѣние съ България ще бжде много по-полезна за Германия, както за сега, така и за въ бждаше.

Ханото за трайнос. на войнатъ.

Бившиятъ французки м-ръ на външнитѣ работи Габриелъ Ханото, публикува въ „Ревю Хедомедеръ“ една статия въ която казва, че войната ще трае още много врѣме.

Изказва мнѣние, че съюзниците трѣбва да развиятъ операцията си върху база — общъ планъ за войната, защото само по този начинъ може да се постигне една трайна — побѣда.

Ханото вѣрва, че ако се прѣвъ земе Цариградъ, и ако се усили и разшири срѣзскитъ фронтъ, ще може да се разчита на едно рѣшително сражение.

Не трѣбва да се допуша — казва Ханото, — че настоящата война ще се свърши, когато бждемъ унищожени отъ неприятеля.

Споредъ Ханото всѣко бързане е безполезно. Трѣбва да се чака, до когато руските войски прѣдприематъ офанзива. До тогава трѣбва да иматъ търпение французитѣ.

Пашичъ прѣдъ оставка.

Букурещъ, 16 юл. Русиятъ пълномощенъ м-ръ въ София, Савилски, се е завърналъ отъ Нишъ, където е билъ за да убѣди сръбското правителство на отстъпчива политика спрямо България.

Съобщава се, че той неможе да постигне никакъвъ резултатъ.

Сръбското обществено мнѣние е рѣшително противъ всѣкакви концесии, и се вѣрва, че ще бжде принуденъ да излѣзе въ оставка.

Търговски служашъ

съ 6 годишна практика, свършилъ IV класъ и всѣрното търговско училище търси подходяща работа въ частна кантора или учрѣждение.

За подробности и споразумение отнесете се писмено до А. Христовъ, ул. „Видинска“, № 22 — Варна. 1—2

Руситѣ изпразватъ Петроградъ.

СОФИЯ, 17 юли. Току-що пристигналъ руски кореспондентъ отъ Петроградъ ни съобщава слѣдното:

Петроградските крѣгове въ Русия били рѣшени да продължатъ войната. За тази цѣль руситѣ били рѣшени да напуснатъ Варшава, бързайки да се оскубнатъ отъ желѣзнитѣ кѣлѣци, които се свиятъ къмъ Белостокъ и Брест-Литовскъ и застрашаватъ да плѣвятъ цѣлата руска армия.

Руситѣ щѣли да се опитатъ да се задържатъ на линията Брест-Литовскъ, а, ако не успѣятъ да сторятъ това, ще се оттеглятъ по-навжтрѣ. Че положението е извънредно сериозно, свидѣлствува фактътъ, че руситѣ започнали да изпразватъ Петроградъ.

Днесъ Дворѣтъ и Царь Николай сж почти напуснали властима, която е прѣминала фактически въ ръцѣтъ на либералитѣ, които поддържатъ генерали симуса Николай Николаевича, които уверяватъ генералитѣ, че може да оттегли руската армия отъ Полша.

Следъ като се оттеглимъ на нови позиции и слѣдъ като се поправи армията, за което ще сж нуждни няколко мѣсеци, руската армия ще пристави къмъ прѣговори за миръ при по-благоприятни условия, отколкото днесъ.

За общото закрѣпване на империята сж призовани всички обществени сили.

Руската Черно-морска флота.

БАЛЧИКЪ, 17 юли. Отъ няколко дена руската черно-морска флота обикала край ромжския брѣгъ и устието на Дунавъ. На 12-й тог отъ нощъ Кале-акра бидоха заблявани край морето няколко военни руски единици, които се отправиха къмъ крайбрежието.

Прѣдполага се, че руската флота слѣди движението по Черноето море и прѣнасянето контрабандна на бензинъ за Турция.

Разногласието въ сѣглашението

ЖЕНЕВА, 16 юли. Французиятъ печатъ губи вече спокойствие и търпѣние и иска съ всички възможни срѣдства намѣсата на Ромжия на страната на сѣглашението. Френскитѣ вѣстници съобщатъ, че прѣговоритѣ съ Сърбия и Русия за Банатъ не напредватъ, защото нито Сърбия, нито Русия се отказватъ отъ Банатъ въ полза на Ромжия.

Въ „Короа“, като изтъква, че сегашно военно положение на съюзниците не е розово, смѣта, че слѣдъ намѣсата на Ромжия въ войната положението ще се подобри. Трѣбва да се разбере — пише вѣстникътъ — че може да се разчита на тази намѣса.

Франция, Италия и Англия трѣбва да си уяснятъ двата принципиални въпроса: 1) Дали славянитѣ сж разположени да се откажатъ въ общия интересъ отъ нѣкои свои претенции, и 2) Дали тѣ сж още разположени да дадатъ на Франция, Англия и Италия общаната помощъ.

Докато тѣзи два принципиални въпроса не се уяснятъ, всички разсуждения за една ромжиска акция иматъ само академическо значение.

Контра-атакитѣ на Радко Димитриевъ.

СОФИЯ, 17 юли. Отъ Радко Димитриевъ сж получени нови телеграми и писма. Изяснява се, че срѣщу армията на Радко Димитриева развърватъ на концентриранитѣ германски войски достига до 700,000. Напорѣтъ на германцитѣ срѣщу армията на Радко Димитриева, която дѣйствува около Ивангородъ билъ извънреденъ енергиченъ.

Вѣрпѣни това Радко Димитриевъ е успѣлъ не само да задържи духа прѣвъ войскитѣ си и отчаяно да се съпротивява, но дори да прѣдприеме контра-атаки, които споредъ официалнитѣ свѣдения отъ Виена, не успѣли. Въ едно измежду писмата си той казва и слѣдното: „Ние сме рѣшени отъ войникъ до генералъ да измрѣмъ за да слоимъ своя неприятель.“

МИЛАНО, 16 юли. Италианското правителство публикуванетоъ да Германия, съ която несомнено за пристѣпването на германските подводни лодки въ италианските води.

Турско-българскитѣ прѣговори.

СОФИЯ, 17 юлий. Прѣговоритѣ съ Турция още не сж свършени, макаръ въ Цариградъ да съзнаватъ отъ какво грамадно значение е днесъ за Турция поведението на България, изглежда, че тѣ още не могатъ да свършатъ съ колебанията и да направятъ необходимитѣ отстъпки.

Това обстоятелство е влѣзнало надежди въ сѣглашението, който ще ускори постѣпкитѣ си прѣвъ нашето правителство, разчитайки този пътъ на по-голѣми успѣхи.

Ние винаги сме били искрени привърженици на добри турско-български отношения и не се съмняваме, че въ Цариградъ ще прѣстанатъ да протакатъ прѣговоритѣ и толкова желаното сѣглашение между двѣтъ страни ще бжде свършенъ фактъ.

И голѣмитѣ съюзници на Турция иматъ всишкия интересъ да прѣдставятъ прѣдъ нейнитѣ очи опасността отъ безпозното протакане на прѣговоритѣ съ България.

СОФИЯ, 17 юлий. Извѣстниятъ кореспондентъ на руския в. „Речь“ Викторовъ, който наслѣдствъ прѣбивава въ Букурещъ, съобщава слѣднитѣ свои впечатления:

„Дѣйствиелно, има единъ много сериозенъ въпросъ, който причинява извѣстни затруднения. Това е стратегическото положение на военния театъръ. Докато се вольжа прѣговоритѣ между Ромжия и 4-то сѣглашение за удовлетворение на ромжскитѣ национални аспирации, рускитѣ войски стоха надъ Карпатитѣ и това даваше възможностъ на интернационалитѣтъ за една бърза намѣса на ромжиската армия.

Сега, обаче, когато прѣговоритѣ сж свършени почти благополучно за Ромжия, руската армия се оттегли отъ Карпатитѣ. Това се смѣта отъ ромжски военни капациитѣ като едно неблагоприятно обстоятелство за намѣсата на ромжиската армия, понеже сега, въ случай на намѣса, нейното дѣсно крило било изложено.

РИМЪ, 16 юли. Нашитѣ войски напредватъ къмъ Санъ-Масино. Въ послѣднитѣ сражения сж взети 3200 души, отъ които 41 офицери и 5 картечници и доста много воененъ материалъ.

ЖЕНЕВА, 16 юли. Германското адмиралство съобщава, че единъ германски корабъ, е дебаркиранъ въ Либавъ. И съ цѣль да направне къмъ линията Копно — Вилно, за да скъсатъ съобщенията съ Варшава.

СОФИЯ, 17 юли. Съобщаватъ отъ Цариградъ: Горещия прѣметъ, който се подготвя отъ турска страна на князъ Холенде, не му се произведе само като прѣдставителъ на германското посланичество и за личността му. Споредъ както увъряватъ, въ турскитѣ крѣгове се очаква окончателно споразумѣние на Ромжия съ централнитѣ сили.

СОФИЯ 16 юлий. Съобщаватъ отъ Лондонъ, че английскитѣ крѣгове смѣтатъ, какво човѣшкитѣ материалъ, (хората) щѣлъ да бжде изчерпанъ за Русия, която нѣма да прѣдприеме офанзива.

Падането на Варшава е въпросъ на нѣколко дена. Англичанитѣ прѣставатъ да вѣрватъ, че ще побѣдатъ Германия.

Велико тържество.

По случай възшествието на Н. В. на българския прѣстолъ на 2 августъ по почина на сички културни д-ва въ градини и съ участието на морскитѣ офицери и желѣзничаритѣ ще се даде градинско увеселение за въ полза на фонда „Отоцъ Памисъ“. По зетитѣ до сега мѣрки, изглежда, че то ще бжде небивалъ и дори ще има характеръ на всенародно тържество. Ще бждатъ поканени сички видни лица изъ царство България и нарочно ще се устроятъ увеселителни влакове отъ София, Пловдивъ и Русе и увеселителни параходи по Черно-морското крайбрежие. Очълнопомощи сме да прѣдупрѣдимъ гостюжницитѣ, които ще бждатъ поканени да участвуватъ, да си приготвятъ морски костюми.

Ще държимъ въ течение читателитѣ си по пригответе, та които ще се правятъ по туй рѣдко по рода си увеселение.

Завчера бѣхме съобщили, че изгубенитѣ 200 л. въ трена били издирени отъ градоначалника г. М. Ташевъ и прѣдани на стопанина имъ г. Г. Н. Ангеловъ. Споредъ писмото на Г. Гиневъ до редакцията излиза, че тѣзи пари сж били намирени отъ г-ца Ганка Гинева въ трена, прѣдала ги на баща си, а той ги прѣдалъ на градоначалника.

ПОСЕТЕТЕ на 19 юлий бюфета на Морската градина където ще се открие Изложбата: „Български слѣдъ войната въ карикатури“, отъ извѣстния художникъ АНДРО.

Приходѣтъ отъ входа ще бжде за въ полза на Сиротопиталище „Надежда“

Курсъ по френски езикъ за подготвяне слаби ученици и ученички устройватъ учители отъ гимназията отъ 1 до 20 августъ. Записванията ставатъ въ редакцията срѣщу прѣдварително внесени 20 лв. — такса за курса.